

Thomas Röper: Podpora Ukrajiny vede k recesi a protestům

 infokurýr.cz/n/2023/06/13/thomas-roper-podpora-ukrajiny-vede-k-recesi-a-protestum

kurýr

13. června 2023

EU upadla do recese, kterou evropští politici donedávna vylučovali. To je cena za protiruskou politiku, která vede k dalším a dalším protestům v EU.

Tento týden byla pro mě zpráva německého zpravodaje opět jedním z nejzajímavějších článků v týdenním přehledu zpravodajství ruské televize, protože ukazuje vnější pohled na politiku EU a Německa, který v západních médiích nevidíte. Proto jsem jako skoro každý týden přeložil tento report.

Začátek překladu:

Recese a protesty: Co přináší pomoc Ukrajině do Evropy

Podpora Ukrajiny přijde EU draho. Ve čtvrtek 8. června Evropská komise oficiálně uznala, že eurozóna je v recesi. Ekonomika se dostává do červených čísel. Statistiky ukazují, že pokles začal koncem loňského roku a pokračoval i v prvním čtvrtletí roku 2023.

V Rusku je to přesně naopak. Po uvalení 12 000 sankcí se naše ekonomika nezhroutila a neroztrhala na kusy, jak mnozí na Západě slibovali. Spíše jsme v dubnu počítali s meziročním ekonomickým růstem 3,3 procenta.

Náš zpravodaj informuje o tom, jak to v EU chodí.

Francouzské město Arromanches-les-Bains na pobřeží Lamanšského průlivu tento týden oslavilo 79. výročí vylodění spojenců v Normandii. Před devíti lety se zde poprvé hovořilo o Ukrajině, která dala vzniknout dnes již zapomenutému formátu Normandie. Ale i teď spolu mluví.

“Dnes je den, kdy si připomínáme naše spojence a bývalé nepřátele, kteří se stali našimi spojenci, našimi partnery a přáteli, a my všichni podporujeme Ukrajinu a ukrajinský lid v boji, který trvá už více než rok,” řekl Francouz. prezident Emmanuel Macron.

Dalo by se položit Macronovi upřesňující otázku: kdo byl nepřítel Francie a kdo spojenec Francie ve druhé světové válce? Macron by odpověděl špatně. Ale teď už vědí, kdo je kdo: je 100% jasné, kdo je nepřítel.

„Jak hodnotíte situaci na frontě?“ zeptal se vrchní velitel USA Mark Milley v den zahájení ukrajinské ofenzívy.

„Vždy mluvím opatrně. Tohle je válka a každá strana má své pro a proti. A válka je velmi dynamická, takže neexistuje žádná záruka nějakého konkrétního výsledku.“

Milley je voják, od kterého by se podle definice mělo očekávat více zdravého rozumu než od politiků, ale i jeho autoritativní názor byl utvářen západním obrazem ruské armády jako nevytvořené a špatně vyzbrojené organizace. O to větším překvapením pro ně byl vytrvalý, sehraný a pokud možno účinný výkon ruské armády: Neochotně přiznávají, že „Rusové bojují nad očekávání dobře“. Alespoň v některých oblastech, podle jejich verze.

„Nemáme co do činění s neúspěšnou ukrajinskou protiofenzívou, ale s jedinou ukrajinskou kolonou jediné brigády, která byla napadena a má vážné problémy. Ukrajina nasadila do této protiofenzívy nejméně 75 obrněných brigád. A jeden z nich byl včera ve velmi složité situaci jižně od Orekhova,“ řekl novinář Bildu Julian Röpcke.

Německé mediální pokrytí je ztíženo zapojením tanků Leopard. Deník Bild například přivítal ofenzivu dlouho očekávanou mnoha západními médii nadšeným titulkem – tanky se konečně osvědčí, uvedl.

Nyní je třeba říci, že ne všechna média měla sílu zveřejnit fotografie zdevastované chlouby německého vojensko-průmyslového komplexu – nejnovějších Leopardů 2A6, do kterých se vkládalo tolik nadějí. Ale Armin Papperger, šéf společnosti Rheinmetall, která vyrábí zbraně pro tyto tanky, to neodradí. Redakční síť Německo hovořila s mužem, který se na věci dívá filozoficky:

„Proč tak málo slyšíme o ztrátách německých zbraňových systémů?“

„Protože o nich nikdo nemluví.“

„Znamená to, že existují?“

„V životě jsou ztráty vždycky.“

Pappergerova vyrovnanost ve skutečnosti pramení z jasného poznání, že zisky jeho společnosti stále převyšují ztráty, protože Rheinmetall právě obdržel objednávku na 20 zbrusu nových bojových vozidel pěchoty Marder pro Ukrajinu. Vše je v pořádku. CNN, která ukrajinské ztráty označuje za významné, s tímto hodnocením nesouhlasí, souhlasí však s mluvčím Bílého domu Johnem Kirbyem, který hovoří o „očekávaných“ ztrátách.

Ztráty k tomu patří, zvláště v ofenzivě. Tak to vysvětlují A ofenzíva je nezbytná, pokud chce Ukrajina ukázat výsledky do červencového summitu NATO, protože ne každý vidí perspektivu tak, jak ji vidí polský prezident Andrzej Duda: „Musíme mít jasnou perspektivu pro určení Ukrajiny. členství v Alianci.“

Maďarský premiér Viktor Orbán nechce to, co chce Duda. Aliance navíc bojuje s Maďarskem a především s Tureckem, aby do svých řad přivedlo Švédsko. Politicky je tato otázka nyní mnohem naléhavější než poskytování záruk pro členství Ukrajiny v NATO. Ukrajina musí vést válku proti Rusku, to je její úkol na několik příštích let.

“Zvýšíme naši podporu Ukrajině tím, že přijmeme víceletý balíček pomoci, který zemi pomůže přejít od standardů sovětské éry na standardy NATO,” slíbil generální tajemník Severoatlantického bloku

Jens Stoltenberg.

Ukrajínští vojáci mají šanci vyjet dříve než západní technika. Mnozí to zřejmě nevyučují. Existují pro to náznaky. A co byste pak měli dělat? Velkou pozornost vzbudil tento týden poté, co bývalý generální tajemník NATO Anders Fogh Rasmussen oznámil, že Polsko a pobaltské státy vytvoří koalici, která rozmístí vojáky na ukrajinském území, pokud Ukrajina nevstoupí do NATO.

Nejrychleji zareagovala estonská premiérka Kaja Kallasová: “Žádná země nevyjádřila přání zasáhnout do této války, vyslat tam svou armádu, o žádných takových plánech jsem neslyšel.”

Rasmussen má obecně své zvláštnosti. Ve službě měl ve zvyku brát si na důvěrná jednání magnetofon, ale určitě patří do určitého okruhu informovaných lidí. Navíc je pochopitelné, proč Kallasovi něco uniklo. Estonsko nemá NATO co nabídnout – je pouze v NATO, protože má území pro americké základny poblíž ruských hranic. Polsko ano. Rumunsko ano. A ještě lépe Itálie a Německo. Ostatně k čemu je dodávat Leopardy, když za rok nebo dva – a německá kancléřka už mluví o vleklé válce – nezůstane nikdo, kdo by je mohl vozit. Jaký je význam slov které pravidelně říká Olaf Scholz nebo jeho italský protějšek Giorgia Meloni? Tento týden je zopakovali znovu.

“Budeme slibovat naši podporu Ukrajině, dokud to bude potřeba,” řekl Meloni.

“Budeme to dělat tak dlouho, jak to bude nutné,” opakoval Scholz.

Zatímco podpora je neomezená, její povaha je samozřejmě obchodovatelná. Něco jiného je, že tyto teze se stávají stále nepopulárnějšími. Dobře, v Itálii se premiéři neustále mění, ale německý kancléř se mění v chromou kachnu ještě předtím, než je v polovině svého prvního funkčního období – to je novinka.

„Německo vstoupilo do recese. Neměli bychom to dramatizovat, ale je překvapivé, že situace dospěla do bodu ekonomické recese. Německo podle mého názoru nečeká dlouhotrvající hluboká recese, ale pro nás všechny, pro politiky, je tu jasný vzkaz. Je čas přestat myslet na čtyřdenní týden a na to, jak bychom měli v Německu méně pracovat. Není ten správný čas o něčem takovém přemýšlet,“ řekl německý ministr financí Christian Lindner.

Pandemie koronaviru, energetická krize a v podstatě otevřená válka s Ruskem zasáhly Evropu: dvě po sobě jdoucí čtvrtletí negativního hospodářského růstu znamenají recesi. Bez levných surovin – pokles cen plynu se zdá být jen dočasný – chybí evropské a zejména německé ekonomice důležitý zdroj růstu. Inlace, nezaměstnanost, propad spotřeby.

Výsledkem je posun v číslech průzkumů. Strana Scholz je na sestupu: podle některých průzkumů se propadla na třetí místo s 19 procenty oproti 20 procentům AfD, která je neustále očerňována jako proruská strana.

„Podle veřejného mínění Insa dosáhla AfD historického maxima v historii strany. Těžko uvěřit, ale právo přichází na 19 procent. AfD v minulém roce více než zdvojnásobila svá volební čísla a nyní je na stejné úrovni jako kancléřčina strana. AfD je obzvláště silná ve východoněmeckých státech, včetně Berlína,“ uvádí Bild.

V případě zvolení v šesti spolkových zemích bývalé NDR by se kancléřem tohoto státu stal zástupce AfD, která má na východě země 32 procent hlasů. 13 procent Němců by volilo Zelené, kteří v důsledku nedorozumění a hladu pana Scholze po moci převzali kontrolu nad zahraniční politikou a národním hospodářstvím.

Tento týden se ve Varšavě konala největší protivládní demonstrace od dob polského odborového svazu Solidarita. Občanská platforma Donalda Tuska přivedla do ulic půl milionu lidí. Udržet se u moci v podzimních volbách a udržet při životě své plány na znovuzrození

Rzeczpospolity nebude pro polské nacionalisty snadné. Tusk a jeho strana, která není zatížena tak historickými komplexy jako předvolební kampaně Kaczyňského, Dudy a Morawieckého, svou politiku vůči Rusku radikálně nezmění, ale pravděpodobně sníží zapojení Polska do ukrajinské krize na průměrnou úroveň. A to odpovídá očekávání mnoha Poláků.

Pokud jde o Němce, ti mají ještě více než dva roky života se Scholzovou koalicí, která má dohromady asi 37 procent hlasů. A nejdůležitější je, že v tuto chvíli neexistuje způsob, jak by vláda mohla získat zpět většinu. Ale můžete vydržet až do voleb bez souhlasu. K tomu existují různé možnosti.

Příští týden začnou v Evropě největší manévry vzdušných sil v historii NATO. 25 zemí aliance je pod německým velením: jsou zapojeny téměř všechny typy letadel, od bombardérů B-1 po stíhačky F-35 a útočné drony. Využití civilního vzdušného prostoru je přísně omezeno a stovky letů jsou zrušeny. Veškeré vzrušení trefně vyjádřil jeden z předních levicových politiků Gregor Gysi: Nemůžete-li zastrašit nepřítele, vyděste své vlastní lidi.

konec překladu

Thomas Röper

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

